

FAKTAI HIDRAZINAS

Nustatyta, kad apie 2,1 mln. darbuotojų ES galimai patiria hidrazino poveikį. Pagrindiniai galimi hidrazino patekimo į žmogaus organizmą būdai yra nurijimas, įkvėpimas ir sąlytis su oda. Tarptautinė vėžio tyrimų agentūra (IARC) hidraziną priskiria prie 2B grupės kancerogeninių medžiagų, t.y. tikėtinas kancerogeninis poveikis. Jis gali padidinti plaučių ir storosios žarnos vėžio riziką.

Kur yra rizika

Su hidrazino poveikiu darbuotojai gali susidurti popieriaus, padangų gamybos, karinėje ir kosmoso pramonėje, kur yra gaminamas arba naudojamas hidrazinas.

Daugiau apie medžiagą

Hidrazinas yra bespalvis aliejiingas skystis kambario temperatūroje turintis aštrų, panašų į amoniako kvapą. Hidrazinas maišosi su metilo, etilo, propilo ir butilo alkoholiais, šiek tiek maišosi su angliavandeniliais ir halogenintais angliavandeniliais, ir netirpsta chloroforme bei eteryje. Jis naudojamas kaip tarpinis produktas, gaminant chemines medžiagas žemės ūkiui, kaip putodaris, kaip korozijos inhibitorius, gaminant vandens valymo chemines medžiagas ir raketų kurą.

Kokie simptomai gali pasireikšti

Ūmaus (trumpalaikio) didelio kiekio hidrazino poveikio žmonėms simptomai gali pasireikšti akių, nosies ir gerklės dirginimu, galvos svaigimu, galvos skausmu, pykinimu, plaučių edema, traukuliais ir koma. Ūmus poveikis gali pakenkti kepenims, inkstams ir centrinei nervų sistemai. Hidrazino skystis yra ėsdinantis ir gali sukelti odos dermatitą. Ilgalaikis poveikis gali sukelti plaučių ar storosios žarnos vėžį.

Ką jūs galite padaryti

Nuolat vykdykite tinkamus poveikio matavimus, kad būtų žinoma, kada reikia imtis veiksmų. Išnagrinėkite darbuotojų pranešimus apie ankstyvus simptomus. Darbuotojai turi žinoti poveikio padarinius. Pagrindinės kolektyvinės apsaugos priemonės: uždarytų darbo procesų naudojimas, vietinė ištraukiamoji ir bendra ventilacija. Kita rekomenduojama darbo praktika apima darbuotojų informavimą ir jų mokymą apie pavojų, ore esančių cheminių medžiagų koncentracijos stebėjimą darbo aplinkoje, akių plovimo fontanėlių ir avarinių dušų įrengimą, atvirų kūno dalių plovimą darbų pabaigoje ir draudimą valgyti, rūkyti ar gerti cheminių medžiagų tvarkymo vietose. Asmeninės apsaugos priemonės turėtų sudaryti kaukę, akiniai, nepralaidžios pirštinės ir apsauginiai darbo rūbai. Asmeninės apsaugos priemonės turėtų būti naudojamos tik įgyvendinus visas galimas kolektyvines apsaugos priemones.

References: IARC, EC, EPA, CDC, NIOSH